

**SPECJALNY OŚRODEK SZKOLNO-WYCHOWAWCZY
IM. KAWALERÓW ORDERU UŚMIECHU W TANOWIE**

PROGRAM WYCHOWAWCZO – PROFILAKTYCZNY

ROK SZKOLNY 2019/2020

„W wychowaniu chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem –
o to, ażeby bardziej był, a nie tylko więcej miał;
aby więc poprzez wszystko, co ma, co posiada,
umiał bardziej i pełniej być człowiekiem,
to znaczy, ażeby również umiał bardziej być nie tylko - z drugimi, ale i dla drugich.”

(z przemówienia Ojca Świętego Jana Pawła II wygłoszonego w UNESCO – 1980 r.)

Niniejszy program wychowawczo - profilaktyczny opracowano na podstawie:

1. Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r., poz. 59, Dz.U. z 2019 r., poz. 1148, 1078).
2. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz.U. z 2017 r., poz. 356).
3. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 2 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartej w podstawie programowej kształcenia ogólnego (Dz. U. z dnia 9 czerwca 2017, nr poz. 1117).
4. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomani (Dz. U. z 2015 r. poz. 1249).
5. Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie grup środków spożywczych przeznaczonych do sprzedaży dzieciom i młodzieży w jednostkach systemu oświaty oraz wymagań, jakie muszą spełniać środki spożywcze stosowane w ramach żywienia zbiorowego dzieci i młodzieży w tych jednostkach (Dz. U. z dnia 1 sierpnia 2016, poz. 1154).
6. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 lipca 2015 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych umysłowo oraz niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz.U. z 2015 r. poz.1113).
7. Konwencji o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. - Dz. U. z 23 grudnia 1991 r. Nr 120, poz. 526

PODSTAWOWE KIERUNKI POLITYKI OŚWIATOWEJ PAŃSTWA
na rok 2019/2020
odnoszące się do naszej placówki

1. Profilaktyka uzależnień w szkołach i placówkach oświatowych.
2. Wychowanie do wartości przez kształtowanie postaw obywatelskich i patriotycznych.
3. Wdrażanie nowej podstawy programowej kształcenia ogólnego w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych
4. Rozwijanie kompetencji matematycznych uczniów.
5. Rozwijanie kreatywności, przedsiębiorczości i kompetencji cyfrowych uczniów, w tym bezpieczne i celowe wykorzystywanie technologii informacyjno - komunikacyjnych w realizacji podstawy programowej kształcenia ogólnego.
6. Tworzenie oferty programowej w kształceniu zawodowym.

DEFINICJA WYCHOWANIA I PROFILAKTYKI

Mówiąc o profilaktyce i wychowaniu w kontekście pedagogiki specjalnej mamy na myśli tworzenie odpowiednich warunków edukacyjnych i wychowawczych, zmierzających do zapobiegania różnym zjawiskom mogącym prowadzić do ograniczenia sprawności organizmu lub jego dysfunkcji (Dykciak, 1998). W pracy z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną wychowanie staje się równoważne z nauczaniem, a w niektórych momentach nawet ważniejsze niż zdobycie przez uczniów określonych wiadomości.

Wychowanie jest to proces wspomagania dziecka w rozwoju, ukierunkowanym na osiągnięcie pełnej dojrzałości w pięciu obszarach: intelektualnym, fizycznym, psychicznym, społecznym i duchowym. Celem wychowania realizowanego w placówce jest uczeń/wychowanek dojrzały na miarę swoich możliwości z uwzględnieniem fazy rozwojowej, w której się znajduje. Cel ten osiągnąć jest w drodze działań wychowawczych, gdzie wychowanie należy rozumieć jako proces wspierania ucznia/wychowanka w rozwoju.

Profilaktykę należy rozumieć jako interwencję wzmacniającą, korygującą i uzupełniającą wychowanie. Jest to proces wspomagania człowieka, w radzeniu sobie z trudnościami zagrażającymi prawidłowemu rozwojowi i zdrowemu życiu, a także ograniczanie i likwidowanie czynników, które blokują prawidłowy rozwój i zaburzają zdrowy styl życia.

POZIOMY PROFILAKTYKI UZALEŻNIEŃ

Profilaktyka uniwersalna – działania adresowane do całych grup (populacji) bez względu na stopień indywidualnego ryzyka występowania problemów alkoholowych, papierosowych, narkotykowych lub problemów związanych z innymi substancjami psychoaktywnymi. Ich celem jest działanie uprzedzające, zmniejszające lub eliminujące czynniki ryzyka sprzyjające rozwojowi tych problemów w danej populacji. Działania uniwersalne mogą dotyczyć na przykład populacji dzieci i młodzieży w wieku gimnazjalnym, populacji młodych dorosłych, populacji rodziców posiadających dzieci w wieku szkolnym, itd. Do działań z zakresu profilaktyki uniwersalnej należą szkolne programy profilaktyczne adresowane do całej populacji dzieci wchodzących w okres pierwszych eksperymentów z substancjami psychoaktywnymi, programy podnoszenia umiejętności wychowawczych rodziców dzieci w określonym wieku, programy edukacyjne itp.

Profilaktyka selektywna – ukierunkowana na jednostki i grupy zwiększonego ryzyka. Ten poziom profilaktyki jest adresowany do jednostek lub grup, które ze względu na swoją sytuację społeczną, rodzinną, środowiskową lub uwarunkowania biologiczne są narażone na większe od przeciętnego ryzyko wystąpienia problemów alkoholowych, narkotykowych, papierosowych lub lekowych. Przykładem profilaktyki selektywnej mogą być działania edukacyjne, opiekuńcze i rozwijające podejmowane wobec dzieci pochodzących z rodzin dysfunkcyjnych, dzieci z rozbitych rodzin, dzieci rodziców chorych psychicznie itd. Działania z tego poziomu profilaktyki są podejmowane ze względu na sam fakt przynależności do takiej grupy, czyli np. bycie dzieckiem osoby uzależnionej od alkoholu, a nie ze względu na występowanie zaburzeń lub problemów psychicznych u takich dzieci. Profilaktyka selektywna jest więc z definicji przede wszystkim działaniem uprzedzającym, a nie naprawczym.

Profilaktyka wskazująca – ukierunkowana na jednostki lub grupy wysokiego ryzyka, demonstrujące pierwsze symptomy problemów alkoholowych, narkotykowych, pierwsze objawy zaburzeń psychicznych. Są to działania profilaktyczne adresowane do osób (grup osób), które mają bardzo wysoki indywidualny poziom ryzyka rozwoju problemów i jednocześnie demonstrują wczesne symptomy problemów alkoholowych/narkotykowych lub/i innych problemów psychicznych. Nadal jednak są to działania o charakterze profilaktycznym, czyli są odcinane wobec osób, które nie spełniają kryteriów diagnostycznych zaburzeń lub chorób wymagających leczenia (np. uzależnienie od alkoholu lub narkotyków opisane w Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD-10). Przykładem profilaktyki wskazującej są zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci, które pochodzą z rodzin dysfunkcyjnych, przejawiają wysoki poziom agresji i nieprzystosowania w kontaktach z rówieśnikami, a także nadużywają alkoholu lub/i eksperymentują z narkotykami. Do profilaktyki wskazującej można również zaliczyć niektóre działania mające na celu redukcję szkód zdrowotnych lub społecznych u osób nadużywających substancji psychoaktywnych (np. działania edukacyjne i interwencyjne podejmowane przez pracowników socjalnych, pedagogów, wolontariuszy działających w terenie (tzw. party workerów lub street workerów) podejmowane wobec młodzieży, która używa narkotyków i spotyka się w klubach lub innych miejscach zabawy i rekreacji).

Profilaktyką nie jest leczenie osób uzależnionych, a także postępowanie po zakończeniu leczenia (np. zapobieganie nawrotom w uzależnieniach). Te działania nie należą do żadnego z poziomów działań profilaktycznych. Terapia, leczenie, postępowanie po leczeniu są kolejnymi, niezbędnymi etapami działań w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych i społecznych.

ZASADY WYCHOWANIA

W SPECJALNYM OŚRODKU SZKOLNO – WYCHOWAWCZYM IM. KAWALERÓW ORDERU UŚMIECHU W TANOWIE

Podstawową zasadą, na której oparto system wychowawczo - profilaktyczny w SOSW im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w Tanowie, jest akceptacja ucznia z niepełnosprawnością intelektualną jako pełnowartościowego człowieka. Praca wychowawcza nauczycieli i wychowawców opiera się na następujących zasadach szczegółowych, których przestrzeganie tworzy właściwy klimat wychowawczy całego, szeroko rozumianego procesu edukacji:

1. Zaakceptowanie ucznia wraz z jego ograniczeniami. Traktowanie wychowanka jako podmiotu wychowania i uwzględnianie jego całokształtu jego możliwości, ograniczeń, potrzeb i oczekiwań, liczenie się z jego zdaniem i szanowanie jego praw, zwłaszcza prawa do rozwoju we własnym tempie oraz pomaganie mu w dokonywaniu przez niego wyborów.
2. Zapewnienie bezpieczeństwa osobistego, a także ochrony zdrowia psychicznego i fizycznego uczniów.
3. Tworzenie warunków niezbędnych dla wszechstronnego rozwoju każdego ucznia, do rozwijania indywidualnych zainteresowań i uzdolnień.
4. Przygotowanie uczniów i wychowanków do samodzielnego życia na miarę ich indywidualnych możliwości psychofizycznych.
5. Działania profilaktyczne uzupełniają oddziaływania wychowawcze. Zapewnienie spójnej organizacji wszelkich działań i zajęć prowadzonych w klasach i grupach wychowawczych.
6. Właściwa organizacja procesu wychowawczego. Analizowanie podejmowanych działań wychowawczych i wynikających z nich zmian w funkcjonowaniu dziecka. Przestrzeganie zasady systematyczności i konsekwencji we wszelkich podjętych działaniach jako warunku prawidłowego przebiegu procesu wychowania.
7. Głównym partnerem w pracy z wychowankiem jest rodzina. Rodzice uczestniczą w realizacji programu – wychowawczego, a oddziaływania domu, szkoły, internatu i środowiska społecznego są skoordynowane. Uwzględnianie potrzeb, możliwości i oczekiwań tych osób, tak by nie czuły się przeciążone i aby nie prowadziło to do działań sprzecznych z przyjętym modelem wychowania. Podejmowanie działań obiektywnie realnych i akceptowanych przez rodzinę dziecka.

8. Wdrażanie uczniów do życia społecznego. Podejmowanie działań w oparciu o powszechnie uznane w naszej kulturze zasady etyczne, takie jak: uczciwość, poszanowanie dla własnej i cudzej godności oraz dla dóbr materialnych i kształtowanie u wychowanków stosownie do ich możliwości rozwojowych postaw takich jak: odpowiedzialność, obowiązkowość, prawdomówność, szczerłość, niesienie pomocy potrzebującym, koleżeńskość.

Wzmocnienie wychowawczej roli szkoły wymaga opracowania wielu dokumentów uwzględniających kierunki oddziaływań szkoły. Jednym z takich dokumentów jest program wychowawczo – profilaktyczny. Opisuje on w sposób całościowy wszystkie treści o charakterze wychowawczym i profilaktycznym. Oddziaływania wychowawcze opracowane są dla uczniów Przedszkola, Szkoły Podstawowej oraz Szkoły Przystosowanej do Pracy i realizowane będą podczas wszystkich zajęć szkolnych oraz w grupach wychowawczych w ramach pracy Ośrodka. Program Wychowawczo-Profilaktyczny przeznaczony jest do realizacji przez wszystkich wychowawców i nauczycieli we współpracy z psychologiem, pedagogiem, logopedą, pielęgniarką szkolną i pozostałymi pracownikami ośrodka, w zależności od stanu zasobów, potrzeb klasy i grup wychowawczych. oraz przy współpracy z rodzicami i środowiskiem lokalnym.

Szkoła i nauczyciele stają się ogniwem wspierającym i uzupełniającym rodzinę w dziedzinie wychowania. Pedagodzy w bezpośrednim kontakcie rozwijają wśród uczniów postawy sprzyjające dobremu funkcjonowaniu w rodzinie. Dlatego też niniejszy program wychowawczo - profilaktyczny zakłada realizację zadań wspierających rodziców w realizacji ról rodzicielskich. Kierunek działań wychowawczych musi być zgodny z wolą rodziców i kierunkami polityki oświatowej MEN jakie zostały przedstawione powyżej. Realizacja Programu Wychowawczo-Profilaktycznego zgodnie z jego założeniami ma doprowadzić do aktywnego rozwoju wszystkich sfer osobowości ucznia i umożliwić mu osiągnięcie szeroko rozumianego sukcesu. Zaspokajając jego potrzeby, nauczyciele i wychowawcy kształtują samodzielne myślenie, budują wzajemne zaufanie, uczą otwartości na drugiego człowieka, wskazują jak radzić sobie z trudnościami zagrażającymi prawidłowemu rozwojowi, wprowadzają normy sprzyjające postawom etycznym, zdrowemu stylowi życia, wypracowują sposoby radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych, dostarczają wiedzy o dobrym i zdrowym życiu, dają osobiste wsparcie.

CELE WYCHOWAWCZO – PROFILAKTYCZNE

Cele i kierunki oddziaływań wychowawczo-profilaktycznych realizowane są w toku:

- Codziennych zajęć dydaktycznych i wychowawczych w oparciu o indywidualne programy edukacyjno - terapeutyczne oraz ramowe rozkłady programowe dla klas i grup wychowawczych, a także podczas wszelkich uroczystości wynikających z Ośrodkowego kalendarza imprez.

- Działań informacyjno - edukacyjnych skierowanych na kształtowanie postaw, wartości i umiejętności prozdrowotnych, poprzez skuteczne wykorzystanie programów profilaktycznych i udziału w konkursach profilaktycznych.
- Działań alternatywnych polegających na organizowaniu zajęć sportowych, artystycznych, pozalekcyjnych, społecznych, wolontaryjnych, wdrażających uczniów do aktywnego i twórczego trybu życia.
- Działań interwencyjnych, gwarantujących pomoc: pracy indywidualnej z dzieckiem i rodziną, interwencje wychowawcze w szkole i domu rodzinnym dziecka, wsparcie pedagogiczno – psychologiczne, organizowanie zajęć wspierających rozwój i korzystanie z pomocy specjalistów.

I. Cele ogólne:

1. Wszechstronny rozwój osobowości wychowanka (rozwój fizyczny, emocjonalny i intelektualny, społeczny i duchowy) uwzględniający jego potrzeby i możliwości psychofizyczne, środowiskowe i kulturowe;
2. Rozwijanie dziecka niepełnosprawnego intelektualnie poprzez budowanie jego tożsamości, rozwijanie autonomii i poczucia godności, wdrażanie go do funkcjonowania społecznego oraz do rozumienia i przestrzegania norm społecznych a w szczególności wyposażenie go w takie umiejętności i wiadomości, które pozwolą mu na korzystanie – na miarę indywidualnych możliwości z jego wolności i praw człowieka,
a także pozwolą mu na postrzeganie siebie jako niezależnej osoby.
3. Stworzenie warunków bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego wychowanków na terenie ośrodka oraz promowanie zdrowego stylu życia;

II. Cele szczegółowe:

1. Uczeń porozumiewa się z otoczeniem w najpełniejszy sposób, werbalnie lub pozawerbalnie z wykorzystaniem znanych sposobów porozumiewania się (także wspomagających i alternatywnych metod komunikacji).
2. Uczeń rozumie na miarę swoich możliwości otaczające go zjawiska społeczne i przyrodnicze;
3. Uczeń jest maksymalnie w stosunku do swoich możliwości samodzielny w zakresie codziennego funkcjonowania, zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, samoobsługi, przemieszczania się.
4. Uczeń uczestniczy w różnych formach życia społecznego na równi z innymi członkami danej zbiorowości, znając i przestrzegając ogólnie przyjęte normy współżycia, zachowując prawo do swojej indywidualności.

5. Uczeń posiada rzeczywisty obraz samego siebie w oparciu o pozytywne poczucie własnej wartości oraz umiejętność dostrzegania swoich mocnych i słabych stron. Ma poczucie godności własnej i w stosownych do swoich możliwości granicach może decydować o sobie.
6. Potrafi współpracować z innymi.
7. Potrafi bezinteresownie działać na rzecz środowiska lokalnego.
8. Dbą o własne zdrowie i bezpieczeństwo swoje i innych osób.
9. Uczeń potrafi korzystać z różnych źródeł informacji.
10. Prawidłowo i bezpiecznie korzysta z technologii informacyjno-komunikacyjnej.
11. Uczeń jest kreatywny, realizuje swoje zainteresowania i uzdolnienia i prezentuje je społeczności lokalnej.
12. Uczeń bezpiecznie wypoczywa i organizuje sobie czas wolny przez podejmowanie różnych aktywności.
13. Uczeń jest przygotowany do podejmowania decyzji w zakresie wyboru celowej aktywności po zakończeniu edukacji (w tym w warsztacie terapii zajęciowej, środowiskowym domu samopomocy, zakładzie aktywności zawodowej, zakładzie pracy chronionej, na otwartym rynku pracy), w zależności od indywidualnych predyspozycji, możliwości i ograniczeń;
14. Uczeń zna swoje prawa i obowiązki, korzysta – na miarę indywidualnych możliwości – z jego wolności i praw człowieka.
15. Uczeń zna i stosuje zasady bezpieczeństwa w różnych sytuacjach życiowych.
16. Uczeń posiada wiedzę o szkodliwości spożywania napojów alkoholowych, palenia papierosów i stosowania środków odurzających w tym dopalaczy.
17. Uczeń przyjmuje właściwą postawę w sytuacjach takich jak: agresja i przemoc, wagary, wyłudzenie, kradzież, wykroczenia i przestępstwa. przedwczesna inicjacja seksualna.
18. Efektywna współpraca z rodzicami w zakresie rozwiązywania zgłaszanych problemów dot. wychowania.
19. Uczeń zna i stosuje zasady prowadzenia zdrowego stylu życia.
20. Uczeń okazuje szacunek rodzicom, nauczycielom i wychowawcom, kolegom i osobom starszym.
21. Wychowanek szanuje tradycje rodzinne, szkolne, regionalne, państwowe i religijne.
22. Wychowanek docenia piękno przyrody, jest odpowiedzialny za środowisko i swoje najbliższe otoczenie.
- 23.

III . Metody realizacji celów:

Za podstawową metodę wpajania wychowankom pożądanych sposobów postępowania uznaje się ukazywanie wartości poprzez własne postawy nauczycieli i wychowawców, jako niewerbalną metodę oddziaływania wychowawczego. Prezentowany program został stworzony na podstawie ewaluacji działań wychowawczych i profilaktycznych odbywających się w poprzednim roku szkolnym.

- praktycznego działania,
- imprezy szkolne propagujące tradycję, kulturę i sztukę oraz symbolikę narodową.
- wychowanie przez pracę,
- indywidualna praca z uczniem,
- treningi umiejętności,
- system wzmocnień pozytywnych,
- pogadanki i dyskusje,
- konkursy wiedzy i umiejętności
- warsztaty profilaktyczne
- gry i zabawy,
- zawody sportowe,
- imprezy tematyczne, imprezy plenerowe,
- apele,
- wycieczki, rajdy,
- symulacje,
- spotkania z przedstawicielami różnych organizacji społecznych wspierających placówki oświatowe,
- różne formy terapii np. terapia behawioralna, arteterapia, hortiterapia, dogoterapia itd.
- techniki relaksacyjne,
- metody komunikacji pozawerbalnej np. Makaton, piktogramy, komunikatory,
- projekty edukacyjne profilaktyczne i promujący zdrowy styl życia,
- eksperymenty i innowacje pedagogiczne,
- pedagogizacja rodziców, warsztaty dla rodziców
- wolontariat,
- szkolenia personelu.

KIERUNKI ODDZIAŁYWAŃ WYCHOWAWCZO - PROFILAKTYCZNYCH:

Należy pamiętać, że specyfika nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną polega na działaniu całościowym, zintegrowanym, opartym na wielozmysłowym poznawaniu otaczającego świata – na każdym etapie edukacyjnym. Mając to na uwadze, należy wyznaczyć następujące kierunki oddziaływań wychowawczych:

Obszar: RELACJE - KSZTAŁTOWANIE POSTAW SPOŁECZNYCH			
ZADANIA	TREŚCI	OSOBY ODPOWIEDZIALNE	SFERY ROZWOJU
1. Integracja uczniów ze środowiskiem szkolnym.	1. Poznawanie i przypomnienie uczniom podstawowych dokumentów takich jak regulaminy i obowiązujące procedury postępowania: <ul style="list-style-type: none"> – praw i obowiązków ucznia, – wychowanka grup wychowawczych, – Statutu Ośrodka, – WSO, – procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych. 2. Poznawanie najbliższego otoczenia oraz zapoznanie z personelem Ośrodka przez nowoprzybyłych uczniów. 3. Integracja uczniów w zespole klasowym i grupie wychowawczej poprzez wzajemne poznawanie się i umacnianie więzi koleżeńskich.	nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog pracownicy ośrodka	społeczna emocjonalna
2. Budowanie pozytywnych relacji koleżeńskich, zapobieganie agresji	1. Rozwijanie umiejętności prawidłowego nawiązywania relacji koleżeńskich, przyjacielskich 2. Uczenie prawidłowej komunikacji i zrozumienia pomiędzy uczniami poprzez słuchanie i mówienie oraz liczenie się z odczuciami innych osób.	nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog	społeczna emocjonalna

<p>rówieśniczej.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 3. Kształtowanie umiejętności komunikowania, okazywania i kontrolowania emocji. Kształtowanie umiejętności rozpoznawania stanów emocjonalnych u siebie i innych osób; 4. Reagowanie w sytuacjach trudnych emocjonalnie, konfliktowych i niebezpiecznych. 5. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania sytuacji konfliktowych. 6. Wykorzystanie procedur regulujących sposoby reagowania na trudne sytuacje między uczniami. 	<p>pracownicy ośrodka</p>	
<p>3. Wspieranie indywidualnego rozwoju ucznia.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozpoznanie zainteresowań i predyspozycji uczniów nowoprzybyłych do Ośrodka. 2. Wspieranie rozwoju ucznia poprzez: <ul style="list-style-type: none"> – indywidualne podejście do każdego wychowanka, – wdrażanie do samodzielnego wykonywania czynności dnia codziennego i rozwijanie umiejętności samodzielnego jedzenia ubierania się i samoobsługi – stwarzanie warunków do rozwijania umiejętności i prezentacji uzdolnień na forum klasy, szkoły oraz środowiska lokalnego, – organizację dodatkowych zajęć, konkursów oraz imprez klasowych, szkolnych, pozaszkolnych, – udział uczniów w konkursach sportowych i artystycznych, imprezach ośrodkowych i w środowisku lokalnym, – prezentację osiągnięć uczniów. 3. Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych poprzez: <ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie zasobu słownictwa i doskonalenie rozwoju mowy, – uczenie prowadzenia dialogu i wyrażania własnego zdania, – uczenie zdobywania informacji, zadawania pytań, – uczenie przekazywania informacji oraz wyjaśniania swojego zachowania 	<p>nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog pracownicy ośrodka</p>	<p>intelektualna społeczna emocjonalna</p>

	<p>i mówienia o planach,</p> <ul style="list-style-type: none"> – uczenie się budowania komunikatów wieloelementowych, – wdrażanie do komunikowania się z zastosowaniem wspomagających alternatywnych metod komunikacji, – wdrażanie do stosowania form grzecznościowych, – uczenie komponowania prostych tekstów takich jak podanie, ogłoszenie, zaproszenie itp. <p>4. Rozwijanie kompetencji czytelniczych poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie działalności biblioteki szkolnej, – współpracę z biblioteką publiczną w Policach, – głośne czytanie dzieciom, – organizacja zajęć , imprez związanych z propagowaniem czytelnictwa np „Maj – miesiącem książki”, akcja „Cała Polska czyta dzieciom”. – Realizację programów własnych nauczycieli i innowacji pedagogicznych związanych z czytelnictwem. <p>5. Rozwijanie kompetencji posługiwania się technologią informacyjno - komunikacyjną poprzez</p> <ul style="list-style-type: none"> – umożliwianie dostępu urządzeń elektronicznych oraz do przestrzeni internetowej, – wdrażanie do respektowania granic bezpiecznego zachowania się w cyberprzestrzeni. <p>6. Współpraca z Poradnią Psychologiczno – Pedagogiczną.</p>		
4. Wolontariat.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Umożliwienie uczniom niesienia pomocy słabszym w różnych sytuacjach szkolnych i życiowych. 2. Uwrażliwianie uczniów na krzywdę i cierpienie drugiego człowieka oraz motywowanie do udzielania pomocy potrzebującym. 	nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog	społeczna emocjonalna duchowa

	3. Włączanie uczniów do aktywnej współpracy z instytucjami działającymi na terenie gminy i powiatu.	pracownicy ośrodka	
5. Budowanie współpracy między szkołą a rodziną.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Włączanie rodziców w organizację imprez i uroczystości klasowych i szkolnych. 2. Poznanie systemu rodzinnego i środowiska, w którym przebywa uczeń. Prowadzenie rozmów, prowadzenie korespondencji, zbieranie informacji dotyczących funkcjonowania ucznia w środowisku domowym od rodziców lub prawnych opiekunów. 3. Organizowanie zebrań dla rodziców, prowadzenie rozmów indywidualnych na temat potrzeb i postępów ucznia. 4. Kierowanie osób potrzebujących do odpowiednich instytucji pomocowych. 5. Współpraca z: ośrodkami pomocy społecznej, sądem rodzinnym, służbą kuratorską. 6. Uświadomienie rodzicom konieczności włączania się do procesu edukacyjnego uczniów. 7. Rozwijanie wśród rodziców świadomości znaczenia rodziny w życiu człowieka oraz jej potrzeb i praw. 8. Kształtowanie szacunku dla wartości i tradycji rodzinnych oraz rozbudzanie potrzeby ich kultywowania. 9. Pedagogizacja rodziców i poprzez organizację warsztatów tematycznych odpowiadających potrzebom rodziców. 10. Kształtowanie tożsamości ucznia jako członka rodziny: 11. Rozwijanie rozumienia ról rodzinnych i umiejętności funkcjonowania wg zasad panujących w rodzinie, 12. Rozwijanie umiejętności dbania o relacje rodzinne i porządek w domu, 13. Poznawanie otoczenia domu i uczenie się korzystania z tego otoczenia, 14. Uświadamianie konieczności troszczenia się o zwierzęta domowe. 	<p>nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog rodzice</p>	<p>społeczna emocjonalna duchowa</p>

Obszar: KULTURA, WARTOŚCI, NORMY I WZORY ZACHOWAŃ

<p>6. Kształtowanie postaw społecznych i patriotycznych. Wychowanie do wartości.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kształtowanie poczucia przynależności do kraju, regionu, narodu; 2. Kształtowanie postawy szacunku do symboli narodowych (flaga, godło, hymn, bohaterów narodowych), religijnych, szkolnych (sztandar, patron, hymn). 3. Organizacja i udział w uroczystościach upamiętniających różne wydarzenia. 4. Budzenie patriotyzmu lokalnego, ukazywanie walorów regionu ze szczególnym uwzględnieniem otaczającej przyrody. 5. Kształtowanie postaw proekologicznych poprzez: <ul style="list-style-type: none"> – udział w akcjach ekologicznych, – segregację śmieci i zbiórkę materiałów wtórnych, – opiekę nad przydzielonymi terenami zielonymi i ścieżką ekologiczną. 6. Kształtowanie szacunku do polskiej tradycji i kultury. 7. Udział poczty sztandarowego Ośrodka w uroczystościach pozaośrodkowych. 8. Tworzenie i pielęgnowanie tradycji szkoły poprzez: <ul style="list-style-type: none"> – kultywowanie ceremoniału szkolnego, – organizowanie imprez klasowych, grupowych i ośrodkowych. 9. Obchody 10 Rocznicy Nadania Imienia Kawalerów Orderu Uśmiechu 10. Współpraca międzynarodowa. 	<p>nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog</p>	<p>intelektualna społeczna emocjonalna duchowa</p>
<p>7. Rozwijanie wrażliwości moralnej i zachowań sprzyjających samodzielności i odpowiedzialności.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tworzenie klimatu wzajemnego poszanowania i tolerancji w kontaktach międzyludzkich. 2. Kształtowanie umiejętności współdziałania i przestrzegania norm współżycia w grupie społecznej. 3. Kształtowanie umiejętności akceptacji samego siebie oraz innych osób. 4. Rozpoznawanie i wyrażanie własnych emocji. 5. Kształtowanie właściwych postaw sprzyjających rozwiązywaniu konfliktów 	<p>nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog</p>	<p>społeczna emocjonalna duchowa</p>

<p>Kształtowanie prawidłowej postawy uczniów wobec pracy, w aspekcie motywacji, kompetencji i zaangażowania w pracę.</p>	<p>i niwelujących zachowania agresywne wśród uczniów.</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Sumienne pełnienie obowiązków klasowych, grupowych. 7. Systematyczne doskonalenie nawyków kulturalnego zachowania się w Ośrodku i poza nim poprzez: 8. Rozwijanie umiejętności zachowania się w miejscach użyteczności publicznej, podczas spożywania posiłków, 9. Wdrażanie i utrwalanie umiejętności utrzymania porządku wokół siebie w klasie, grupie wychowawczej lub podczas wyjazdu (np. turnus rehabilitacyjny). 10. Kształtowanie umiejętności oceny własnego postępowania jako zgodnego lub niezgodnego z normami społecznymi. 11. Zaznajamianie z możliwościami podjęcia pracy w zakładach aktywizacji zawodowej dla niepełnosprawnych oraz uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej. Rozwijanie odpowiednich kompetencji do wykonywania tej pracy. 12. Tworzenie warunków do zapoznania się z różnymi rodzajami stanowisk pracy, z różnymi czynnościami pracy oraz organizowanie wizyt studyjnych w zakładach pracy. 13. Nawiązywanie kontaktu z lokalnymi ośrodkami wsparcia oraz organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną i instytucjami promującymi aktywizację społeczną i zawodową tych osób. 		
<p>Obszar: ZDROWIE – EDUKACJA ZDROWOTNA</p>			
<p>8. Kształtowanie umiejętności prowadzenia zdrowego stylu życia oraz promowanie go.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kształtowanie nawyków zdrowego żywienia. Wpajanie zasad racjonalnego i prawidłowego odżywiania się. 2. Uczenie rozpoznawania daty ważności produktów oraz higieny przygotowywania i spożywania posiłków. 3. Spotkania warsztatowe w ramach „Akademii Zdrowia”. 	<p>nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog pielęgniarka szkolna</p>	<p>fizyczna intelektualna społeczna emocjonalna</p>

	<p>4. Współpraca z pielęgniarką w zakresie profilaktyki zdrowotnej dotyczącej higieny osobistej:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dbanie o higienę intymną (ze szczególnym uwzględnieniem higieny podczas okresu dojrzewania), – zachowanie higieny podczas korzystania z toalety oraz dbanie o czystość w toalecie i łazience, – sygnalizowanie samopoczucia, sygnalizowanie i określanie doświadczanego dyskomfortu lub miejsca dolegliwości bólowych. <p>5. Promowane zachowań prozdrowotnych uczniów poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dbanie o schludny wygląd zewnętrzny, – higienę np. mycia rąk, mycia owoców i warzyw, korzystania z czystych naczyń itd., – utrwalanie zasad higieny podczas zachorowania, – rozumienie znaczenia snu oraz odpoczynku, – rozumienie konieczności przeprowadzania badań profilaktycznych – wizyta u lekarza pierwszego kontaktu, stomatologa, ginekologa itp. – rozpoznawanie oznak zdrowia i choroby. – Rozwijanie samodzielności w zakresie higieny osobistej. <p>6. Kształtowanie umiejętności aktywnego spędzania czasu wolnego poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykorzystanie sportu w procesie ogólnorozwojowym. – wycieczki, imprezy kulturalne, – zawody sportowe, – hobby i zainteresowania. 		
Obszar: Bezpieczeństwo – profilaktyka zachowań ryzykownych (problemowych)			
9. Rozwijanie	1. Rozwijanie odpowiedzialności za bezpieczeństwo swoje i kolegów.	nauczyciele	intelektualna

<p>odpowiedzialności za bezpieczeństwo.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 2. Przypomnienie podstawowych zasad BHP i p. poż. obowiązujących w pracowniach i na terenie Ośrodka. 3. Organizacja spotkań np. z funkcjonariuszami policji, straży miejskiej, straży pożarnej, wojskiem, ratownikami medycznymi ratownikami WOPR itp. 4. Spotkania warsztatowe w ramach „Akademii Bezpieczeństwa”. 5. Organizacja alarmów przeciwpożarowych. 6. Rozwijanie wiedzy i umiejętności w zakresie organizowania pierwszej pomocy. <ul style="list-style-type: none"> – korzystanie z ważnych numerów alarmowych, – wołanie innych ludzi na pomoc, – udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej. 	<p>wychowawcy psycholog pedagog</p>	<p>społeczna</p>
<p>10. Bezpieczeństwo wychowanków w Ośrodku i poza nim.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwijanie umiejętności dostrzegania czynników i sytuacji zagrażających zdrowiu i życiu ze strony innych osób i środków chemicznych. 2. Doskonalenie umiejętności zachowania się w sytuacjach trudnych i niebezpiecznych (dotyczących siebie i innych) <ul style="list-style-type: none"> – uczenie się zachowania bliskości i dystansu w relacjach z innymi ludźmi, – uczenie się prawidłowego zachowywania się w środkach komunikacji, – uczenie się prawidłowego zachowywania się w ruchu miejskim, w terenie , po zmroku, – uczenie się rozpoznawania i rozumienia znaków drogowych, symboli, oznaczeń w różnych miejscach, – poznanie i dróg ewakuacyjnej i jej oznakowania, – prawidłowe reagowanie na polecenia nauczyciela. 3. Rozwijanie świadomości zagrożeń związanych z cyberprzestrzenią. Ograniczanie wpływu mediów na zachowanie uczniów. 4. Kształtowania prawidłowych zachowań w sytuacjach niebezpiecznych takich jak: burze, pożar, atak terrorystyczny, korzystanie z drogi, konieczność 	<p>nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog pracownicy ośrodka policja, straż pożarna, straż miejska, żołnierz ratownik medyczny lekarz</p>	<p>Intelektualna Społeczna Emocjonalna</p>

	udzielenia pierwszej pomocy, korzystanie z kąpielni, zabaw podczas wycieczki letniej, zimowej i świątecznej itp.		
11. Bezpieczeństwo korzystania z urządzeń technicznych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwijania umiejętności posługiwania się i korzystania z zaawansowanych urządzeń technicznych i elektronicznych zgodnie z ich przeznaczeniem. Zwrotanie uwagi na to, by uczniowie korzystali z urządzeń elektronicznych zgodnie z ich głównym przeznaczeniem. Kształtowanie umiejętności bezpiecznego odpowiedzialnego korzystania z zasobów dostępnych w sieci. 2. Wdrażanie do korzystania z odzieży ochronnej i innych elementów chroniących. 3. Nauka bezpiecznego obsługiwanie urządzeń RTV i AGD ułatwiających życie codzienne (radio, telewizja, odkurzacz, suszarka do włosów, kuchnia mikrofalowa, zmywarka, pralka korzystanie z kalkulatora itp.). 4. Nauka korzystania z karty płatniczej i bankomatu. 	nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog pracownicy ośrodka	fizyczna intelektualna społeczna
12. Zapobieganie podejmowania przez wychowanków zachowań ryzykownych typu: <ul style="list-style-type: none"> – palenie tytoniu, – używanie alkoholu, – używanie środków psychoaktywnych w tym dopalaczy – nadużywanie leków. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozpowszechnianie wśród uczniów i rodziców wiedzy na temat zagrożeń wynikających z używania środków chemicznych poprzez: <ul style="list-style-type: none"> – prezentacje filmów edukacyjnych, – zajęcia warsztatowe, pogadanki, prelekcje 2. Kształtowanie nawyków przeciwstawiania się zagrożeniom (nikotynizm, alkoholizm, narkomania, dopalacze i inne substancje psychoaktywne) poprzez: <ul style="list-style-type: none"> – ukazywanie wpływu środków odurzających na życie i zdrowie człowieka i społeczeństwa, – naukę umiejętności odmawiania. 3. Organizacja działań w ramach Światowego Dnia Rzucania Palenia oraz związanych z Światowym Dniem bez Nikotyny. 4. Współpraca z instytucjami zajmującymi się profilaktyką i rozwiązywaniem problemów uzależnień. 	nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog	fizyczna intelektualna społeczna emocjonalna

	5. Współpraca z Powiatową Stacją Sanitarno – Epidemiologiczną.		
13. Zapobieganie podejmowania przez młodzież zachowań ryzykownych typu: wczesna inicjacja seksualna, higiena osobista i intymna.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwijanie świadomości na temat funkcjonowania i budowy własnego ciała. 2. Poznawanie zmian zachodzących w okresie dojrzewania. 3. Kształtowanie nawyków higienicznych i dbania o zdrowie. 4. Kształtowanie umiejętności dbania o schludny wygląd. 5. Uświadamianie uczniom zagrożeń wynikających z zawierania przygodnych znajomości i kontaktów seksualnych. 6. Kształtowanie kultury życia psychoseksualnego. 	nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog pielęgniarka szkolna	fizyczna intelektualna społeczna emocjonalna
14. Zapobieganie nieprawidłowym zachowaniom podczas korzystania z technologii informacyjno – komunikacyjnej.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uświadamianie uczniom i rodzicom zagrożeń płynących z korzystania z technologii informacyjno – komunikacyjnej. 2. Uświadamianie konsekwencji umieszczania w przestrzeni internetowej swojego wizerunku oraz danych osobowych. 3. Wdrażanie do przestrzegania etykiety oraz regulaminów korzystania z portali społecznościowych. 4. Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa przy korzystaniu z sieci internetowej, zwracanie uwagi na wirusy, nieodpowiednie treści, niebezpieczne wiadomości, wyludzenie danych poufnych, fałszywe sklepy, osoby poznane w sieci, hejt. 5. Kształtowanie umiejętności obsługi komputera zgodnie z jego przeznaczeniem: <ul style="list-style-type: none"> – uczenie się i doskonalenie obsługi komputera – korzystanie ze standardowych i specjalistycznych urządzeń peryferyjnych i programów; – uczenie się rysowania i malowania na ekranie z wykorzystaniem podstawowych funkcji przybornika edytora graficznego (np. Paint); – uczenie się tworzenia prostych pism użytkowych (np. listów, ogłoszeń, podań) z wykorzystaniem edytora (np. Word lub edytory piktogramów); 	nauczyciele wychowawcy psycholog pedagog	intelektualna społeczna emocjonalna

- uczenie się obsługi prostych gier edukacyjnych;
- uczenie się korzystania z przeglądarek internetowych;
- uczenie się obsługi skrzynki pocztowej – wysyłanie i odbieranie e-maili

SPODZIEWANE EFEKTY/SYLWETKA ABSOLWENTA

Uczeń w wyniku oddziaływań wychowawczych:

- Prawidłowo funkcjonuje w środowisku rodzinnym, szkolnym i lokalnym.
- Troszczy się o dobre imię swojej rodziny, rozumie pełnią w niej rolę i docenia jej wartość.
- Potrafi współdziałać w grupie, współpracuje z rówieśnikami.
- Zna i potrafi zastosować się do obowiązujących norm społecznych.
- Prezentuje postawę szacunku do tradycji, symboli narodowych i religijnych.
- Odróżnia dobro od zła w oparciu o ogólnie przyjęty system wartości.
- Przestrzega zasad kulturalnego zachowania w miejscach publicznych.
- Komunikuje się w dostępnym dla siebie sposób. Stosuje podstawowe zasady związane z komunikowaniem się.
- Stosuje w życiu codziennym zachowania przyjazne środowisku.

- Dbą o zdrowie i prowadzi higieniczny tryb życia.
- Jest otwarty na potrzeby drugiego człowieka, potrafi dostrzec i nieść pomoc ludziom potrzebującym.
- Właściwie reaguje na pojawiające się problemy i sytuacje trudne, wie gdzie szukać pomocy, nie ulega destrukcyjnym wpływom.
- Respektuje przepisy bezpieczeństwa, unika zagrożeń i potrafi przeciwstawić się negatywnym wpływom środowiska.
- Jest tolerancyjny i ze zrozumieniem traktuje różnice między ludźmi wynikające z ich uzdolnień i możliwości.
- Jest samodzielny na miarę własnych możliwości.
- Dokonuje świadomych, realnych wyborów w różnych sytuacjach społecznych.
- Nabył podstawowe nawyki czytelnicze.
- Prawidłowo korzysta z urządzeń elektronicznych.
- Nabył umiejętności czynności pracy na miarę swoich możliwości i zainteresowań.
- Szanuje pracę swoją i innych ludzi.

STRATEGIA WYCHOWAWCZO-PROFILAKTYCZNA OŚRODKA

Wychowanie to proces wspomagania wychowanka w rozwoju, ukierunkowany na osiągnięcie pełnej dojrzałości w pięciu podstawowych sferach: intelektualnej, fizycznej, psychicznej, społecznej, emocjonalnej i duchowej.

Proces ten składa się z czterech podstawowych elementów:

- Wspomagania – to, czego powinien doświadczyć uczeń, aby rozwijać się prawidłowo.
- kształtowania – to, czego powinien doświadczyć uczeń, aby przyjąć oczekiwane postawy i wartości za własne.
- zapobiegania - doświadczenia zapobiegające zakłóceniom w rozwoju w przyszłości.
- korygowania – to, czego powinien doświadczyć uczeń, aby skorygowane zostały jego dysfunkcje.

Ogólnie wyróżniamy dwie grupy strategii profilaktycznych, Każdą z tych strategii można zastosować w oddziaływaniach profilaktyczno – wychowawczych wobec dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną.

1. Strategie wiodące – to uzasadnione w nauce kierunki działań profilaktycznych o potwierdzonej skuteczności:

- **strategia rozwoju zasobów środowiskowych** polegająca na kształtowaniu środowiska w taki sposób, aby sprzyjało prawidłowemu, wolnemu od zachowań ryzykownych rozwojowi oparta na teorii odporności M. Ruttera i M. Garmezy`ego,
- **strategia rozwijania umiejętności wychowawczych** polegająca na wspieraniu rodziców w pracy nad rozwijaniem lepszego rozumienia potrzeb i możliwości dziecka, wzmacnianiu więzi rodzinnych i rozwoju kompetencji wychowawczych,
- **strategia kształtowania umiejętności życiowych** polegająca na rozwijaniu kompetencji osobistych, takich jak budowanie pozytywnego obrazu siebie i poczucia własnej wartości, radzenie sobie ze stresem, rozwiązywanie konfliktów, budowanie relacji, efektywna komunikacja i asertywność. Jej podstawą jest Teoria Zachowań Problemowych R. Jessora,
- **strategia edukacji normatywnej** polegająca na uwewnętrznianiu norm zachowań prawidłowych, konstruktywnych. Wywodzi się ona z teorii Uzasadnionego Działania I. Ajzen i M. Fishbein.

2. Strategie uzupełniające to działania uzupełniające, które jeśli są zastosowane w oderwaniu od strategii wiodących, nie wpływają skutecznie na ograniczenie, czy eliminację zachowań ryzykownych. Ich pozytywne działanie notuje się jedynie w połączeniu ze strategiami wiodącymi Strategią uzupełniającą jest:

- **edukacja rówieśnicza**, której podstawę stanowi Teoria Społecznego Uczenia się A. Bandury. Dzieci i młodzież uczą się prawidłowych wzorców zachowań od rówieśników, liderów rówieśniczych,
- **strategię przekazywania informacji**, w której decydującą rolę odgrywają aktywizujące metody przekazywania wiedzy,

- **trening umiejętności odmawiania** polegający praktycznym ćwiczeniu radzenia sobie z naciskiem rówieśniczym i innymi negatywnymi wpływami społecznymi,
- **strategia alternatyw** sformułowana na gruncie wspomnianej już Teoria Zachowań Problemowych R. Jessora. Polega ona na proponowaniu młodzieży atrakcyjnych dla nich aktywności, adekwatnych do ich potrzeb, zainteresowań i możliwości, będących alternatywą dla zachowań ryzykownych (J. Łazuga – Koczurowska, M. Grondas, M. J. Suchocki, 2017).

Realizacja programu ma charakter teoretyczny i praktyczny. Treści programowe przekazywane są różnymi metodami w zależności od możliwości uczniów (np. tworzenie i wykonywanie prac plastycznych za pomocą różnych technik, np.: prezentacje prac uczniów na wystawach szkolnych i pozaszkolnych, imprezach okolicznościowych, grach i zabawach, spotkaniach z ciekawymi ludźmi).

Skuteczność realizacji programu wychowawczo-profilaktycznego zależy od integracji oddziaływań wychowawczych, domu rodzinnego, szkoły i grup wychowawczych. Innym ważnym aspektem sukcesów wychowawczych jest stworzenie przez nauczycieli i wychowawców atmosfery życzliwości i zrozumienia wobec specyficznych potrzeb i możliwości uczniów.

SPOSOBY EWALUACJI PROGRAMU

Ewaluacja ma na celu stwierdzenie, czy pod wpływem zastosowanych działań osiągnięto cel, a mianowicie zmianę postawy ucznia wobec danego problemu. Ewaluacji podlega cały program. Poszczególni nauczyciele i wychowawcy dokonują i odpowiadają za ewaluację treści programowych podczas swoich zajęć z dziećmi i młodzieżą.

Do ewaluacji programu posłużą:

- analiza przeprowadzonych zajęć, imprez, konkursów i spotkań ze specjalistami,
- analiza dokumentacji osiągnięć dydaktycznych uczniów (IPET, ocena opisowa, wywiad, wielospecjalistyczna ocena funkcjonowania, dokumentacja Zespołu Wychowawczego), wpisów w dziennikach lekcyjnych dotyczących realizacji Programu Wychowawczo-Profilaktycznego w poszczególnych klasach i grupach wychowawczych.
- obserwacja i ocena zachowań uczniów w różnych sytuacjach,
- wytwory pracy uczniów,
- zebranie opinii od nauczycieli i wychowawców.

W pracy z dziećmi i młodzieżą z niepełnosprawnością intelektualną cele wychowania i nauczania traktujemy łącznie, określając je także jako cele edukacji lub cele rewalidacji. Głównym zadaniem Ośrodka jest szeroko rozumiana rewalidacja uczniów z niepełnosprawnością

intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym, która przyczynia się do ich wszechstronnego rozwoju na miarę indywidualnych możliwości każdego ucznia. Oddziaływania wychowawczo-profilaktyczne opracowane są dla przedszkola, uczniów szkoły podstawowej i szkoły przysposabiającej do pracy wchodzących w skład ośrodka i realizowane będą podczas wszystkich zajęciach szkolnych oraz w ramach pracy Ośrodka. Niniejszy program przygotowuje ich do codziennego życia tak, by byli samodzielni na miarę swoich możliwości, zaradni w prostych sytuacjach życiowych, umieli sterować własnym zachowaniem i by mogli uczestniczyć w życiu społecznym.

Program Profilaktyczno-Wychowawczy zapewnia spójność oddziaływań wychowawczych rodziców i nauczycieli oraz pozwala określić kierunek pracy wychowawczo-profilaktycznej placówki w trakcie realizacji programu.

Załączniki do programu:

1. Kalendarz imprez na rok szkolny 2019/2020
2. Lista kół zainteresowań i zajęć pozalekcyjnych.
3. Lista zajęć realizowanych w ramach projektów 8.3 i 86.

Opracowanie:

E. Klaus, D. Łączny – Październik, E. Piotrowska, T. Suchara, A. Chmiel